

Igy a 404 P 49 f iránt indított per megszűnt, az 1809 P 89 f iránt indított perben a követelés összege 855 P 51 f-rel 954 P 38 f-re csökkent, míg a másik két követelés összege változatlanul megmaradt.

A kir. járásbíróság a perben 1927. évi március hó 31. napján hozott érdemleges ítéletet. Ezért a határozati illeték lerovásának módjára nézve az 1926. évi 163.600. P. M. sz. rendelet intézkedései irányadók.

E rendelet 48. §. 6. pontjának utolsó bekezdésére tekintettel a határozati illetéket bélyegjegyekben kellett leróni, mert az 1914: XLIII. t.-c. 36. §-ában foglalt jogszabály szerint peregyesítéskor is az ítéleti illetéket minden egyes per tárgyának értékétől külön kell leróni s az előadottak szerint egyik per tárgyának értéke sem haladja meg az 1600 P-t.

Mivel a kiszabás lelet alapján történt, az illeték mértékére az 1927. évi 57.900. P. M. sz. rendelet 8. §. (1) bekezdése értelmében az 1927: V. t.-c. 26. §. rendelkezései irányadók.

Ezek szerint a 448 P 07 f után jár 7 P 50 f, azaz 1809 P 89 f-től fennmaradt 954 P 38 f után jár 15 P, az 1573 P 90 f után jár 24 P, összesen tehát 46 P 50 f illeték, a felemelt illetékekkel együtt 186 P.

A panasznak tehát ebben az értelemben részben helyet kellett adni.

Idegen kereskedelmi örlésnél, ha a malom a vámkeresményt előzetesen nem veszi ki, hanem azt is a gabona többi részével együttesen felőrli és kiszolgáltatja és az örlést készpénzért teljesíti, úgy a vámkeresményként ki nem vett gabonamennyiség is forgalmi adó alá esik. (Közigazgatási Bíróság 10.840/1929. P. szám.) A panasszal megítélt határozat azért kötelezte a panaszost a terhére előírt általános forgalmi adó pótlólagos megfizetésére, mert a vegyes típusu malmában készpénzért teljesített idegen kereskedelmi örléseknél az örlésre behozott gabona teljes értéke és a szokásos vámkeresmény együttes értékén felül — a készpénzben kapott örlési díj után nem adózott. Panaszos ezzel szemben azt vitatja, hogy az idegen kereskedelmi örlésre behozott gabona teljes értéke és a szokásos vámgabona értékének megfelelő készpénzben kapott örlési díj utáni 2%-os forgalmi adót lerőta, ezenfelül a tényleg az örlésre behozott gabonából természetben tényleg ki nem vett, vagyis le nem vont fiktív, szokásos vámkeresmény után nem tartozott adózni.

A panasz nem alapos.

A nem vitatott tényállás szerint a panaszos a vegyes típusu malmába idegen kereskedelmi örlésre behozott és az adóvizsgálat alkalmával kifogásolt gabonából az örlés előtt a szokásos vámmennyiséget természetben nem vette ki, hanem a szokásos vámkeresmény értékének megfelelő készpénzért végezte el az örlést és a vámkeresménnyel nem csökkentett teljes gabonamennyiségekből előállított örlményeket hiánytalanul szolgáltatatta ki az örlötőnek.

A 95.691/1925. P. M. sz. rendelet 1. §-a értelmében a kereske-

delmi őrlés adóalapja a malom által szállított áru értéke, vagyis az őrlötető fél részére kiszolgáltatót őrleménynek az értéke.

Ez a rendelet 6. §-a (2) bekezdésének megfelelően részletezve úgy értelmezendő, hogy ha a malom az idegen kereskedelmi őrlést természetben kapott vám ellenében végzi, úgy az adó alapjául az őrlésre oda beszállított gabona hivatalos értékét kell tekinteni. Ezen érték pedig annyi, mint az őrlésre behozott gabonából még az őrlés megkezdése előtt kivett vámkeresménnyel csökkentett gabonamennyiségnek az értéke. Így alakul tehát ki az idegen kereskedelmi őrlésnek, mint áruszállításnak forgalmi adóköteles értéke:

Azonban a malomnak ettől különálló adóköteles bevételét képezi az őrlési munka végzéséért kapott díjazása, avagy készpénzbeni keresménye, mint a végzett munkateljesítés ellenértéke.

Ha pedig a malom az idegen kereskedelmi őrlésre behozott gabonából a vámkeresményt előzetesen nem veszi ki, hanem azt is a gabona többi részével együttesen felőrli és kiszolgáltatja az őrlötőnek és az őrlési munka végzéséért a vámkeresmény helyett készpénzbeni díjazást kap, — amiként jelen esetben történt, — úgy nemcsak az őrlésre behozott gabona teljes értéke, mint áruszállítás és a készpénzben kapott őrlési díjazás, mint a végzett munkateljesítés értéke, hanem az őrlésre behozott vámgabonából természetbeni vámkeresményként ki nem vett gabonamennyiség is külön forgalmi adókötelezettséget képez, mert ezzel tulajdonképpen többmennyiségű és értékű őrleményt, árut szolgáltatott át az őrlötőnek, mint amennyinek az értéke mint áruszállítási érték után a vámkeresménynek előzetes természetbeni szedése esetén adóznia kellett volna; már pedig ezen őrlemény mennyiségbeni és értékbeni különbözet adózatlanul nem maradhat.

Mindezek szerint tehát a sérelmezett adó jogosan és helyesen róvatott ki, miért is a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Gátak erősítésére ültetett fűzfákból időnként kitermelt rőzse eladásából eredő bevétel nem esik általános forgalmi adó alá. (Közigazgatási Bíróság 11.255/1931. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint panaszos az általa emelt gátak erősítésére fűzfákat ültet a gátak mellett és a fűzfákból időszakonként kitermelt rőzsét rendszeresen eladja. Ez az eljárás azonban nem minősíthető panaszosnak az őstermeléstől különböző, önálló és bevétel elérésére irányuló kereseti tevékenységének, sem pedig erdőgazdaságnak, mert: az árkok vagy töltések mellett faületés és az így termelt fának eladása lényegileg csak a mezőgazdaságnak mellékága és az is kétségtelen, hogy panaszos a fákat nem az azok rőzséjének értékesítése végett ülteti.

Panaszos tehát a kérdéses tevékenység tekintetében az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-a értelmében nem alanya az általános forgalmi adónak és maga a tevékenység az idézett törvénycikk 30. §-a értelmében nem tárgya a nevezett adónak.

Minélfogva a rendelkező rész értelmében kellett határozni.